

## บทที่ 7

### รูปแบบการตอบรับการขอโทษในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย

ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 3 ว่า ในส่วนของรูปแบบการตอบรับการขอโทษนั้น ผู้วิจัยจะนำคำตอบในแต่ละสถานการณ์ของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน ที่ประกอบด้วยข้อความย่อย 2 ข้อความย่อยมาวิเคราะห์รูปแบบการตอบรับการขอโทษ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอรูปแบบที่พบในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทยทั้งหมดแล้วในบทที่ 4 ขณะที่ในบทที่ 7 นี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงรายละเอียดของแต่ละรูปแบบการตอบรับ และความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกใช้รูปแบบการตอบรับและปัจจัยทางสังคม ในอันดับแรกผู้วิจัยจะนำเสนอรูปแบบการตอบรับในภาษาญี่ปุ่นก่อน

#### 1. รูปแบบการตอบรับการขอโทษในภาษาญี่ปุ่น

ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอรูปแบบการตอบรับการขอโทษที่พบในภาษาญี่ปุ่น จากข้อมูลพบรูปแบบการตอบรับการขอโทษ 8 รูปแบบ ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

##### 1) กลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**บวก**ตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**บวก** (แทนด้วยสัญลักษณ์ $\bigcirc \rightarrow \bigcirc$ )

เป็นรูปแบบการตอบรับที่มีลักษณะรักษาหน้าผู้ฟัง โดยกลุ่มตัวอย่างชาวญี่ปุ่นนิยมใช้การกล่าวแสดงว่าไม่ถึงโทษ ตามด้วย การปลอบใจมากที่สุด รองลงมา คือ การกล่าวแสดงว่าไม่ถึงโทษ ตามด้วย การไต่ถามด้วยความห่วงใย เช่น

(นำมาจากสถานการณ์ที่ผู้พูดนัดพบกับเพื่อนร่วมชั้นเพื่อปรึกษาเรื่องเรียน แต่เพื่อนมาสาย 15 นาที โดยไม่ได้ติดต่อมาบอกและกล่าวขอโทษ ผู้พูดตอบรับการขอโทษออกไปว่า)

ตัวอย่างที่ 1 「ごめん、今日用事あったの？」

(ขอโทษนะ <sup>①</sup>วันนี้มีธุระอะไรหรือเปล่า) (JP120)

① คือ การขอโทษกลับ + ② คือ การไต่ถามด้วยความห่วงใย

##### 2) กลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**บวก**ตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษแบบเป็น**กลาง** (แทนด้วยสัญลักษณ์ $\bigcirc \rightarrow \triangle$ )

เป็นรูปแบบการตอบรับที่มีลักษณะรักษาหน้าผู้ฟัง โดยกลุ่มตัวอย่างชาวญี่ปุ่นใช้ การกล่าวแสดงว่าไม่ถือโทษ ตามด้วย การเปลี่ยนเรื่องพูด และการพูดปลอบใจ ตามด้วย การเปลี่ยนเรื่องพูดเท่านั้น เช่น

(นำมาจากสถานการณ์ที่ผู้พูดนัดพบกับเพื่อนร่วมชั้นเพื่อปรึกษาเรื่องเรียน แต่เพื่อนมาสาย 15 นาที โดยไม่ได้ติดต่อมาบอกก่อนและกล่าวขอโทษ ผู้พูดตอบรับการขอโทษออกไปว่า)

ตัวอย่างที่ 2 「気にしないでいいから。 早く勉強しよう。」

① ②

(อย่าคิดมากนะ มาเริ่มเรียนกันเถอะ) (JP103)

① คือ การพูดปลอบใจ + ② คือ การเปลี่ยนเรื่องพูด

### 3) กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางบวกตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบ (แทนด้วยสัญลักษณ์ ○→●)

เป็นรูปแบบการตอบรับที่มีลักษณะรักษาหน้าผู้ฟังก่อนแล้วจึงจู่โจมหน้าของผู้ฟัง โดยกลุ่มตัวอย่างชาวญี่ปุ่นใช้ การพูดปลอบใจ ตามด้วยการเรียกร้องความรับผิดชอบด้วยการขออภัย เช่น

(นำมาจากสถานการณ์ที่รุ่นพี่ที่สนิทกันมาขอยืมชุดสูทราคาแพงของผู้พูดเพื่อใส่ไปในงานแต่งงานของคนรู้จัก แต่รุ่นพี่ทำชุดสูทของผู้พูดใหม่เป็นรูขขนาดใหญ่และกล่าวขอโทษ ผู้พูดตอบรับการขอโทษออกไปว่า)

ตัวอย่างที่ 3 「いえ、大丈夫ですよ。 高価だったので同じ物を買っていただけますか。」

①

②

(JP014)

(ไม่เป็นไรหรอกคะ/ครับ แต่หนู/ผมซื้อมาแพงที่ช่วยซื้อให้หนู/ผมใหม่ได้ไหมคะ/ครับ)

① คือ การกล่าวแสดงว่าไม่ถือโทษ + ② คือ การเรียกร้องความรับผิดชอบด้วยการขออภัย

### 4) กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางบวก (แทนด้วยสัญลักษณ์ ●→○)

เป็นรูปแบบการตอบรับที่มีลักษณะจู่โจมหน้าของผู้ฟังก่อนแล้วจึงรักษาหน้าโดยกลุ่มตัวอย่างชาวญี่ปุ่นใช้ การตำหนิตัวด้วยข้อบกพร่อง ตามด้วย การไต่ถามด้วยความห่วงใย และการซักถาม ตามด้วย การพูดปลอบใจ เช่น

เช่น (นำมาจากสถานการณ์ที่รุ่นน้องที่สนิทขอร้องผู้พูดเพื่อขอยืมกล้องถ่ายรูปดิจิทัลผู้พูดจึงให้ยืมไปอย่างไม่ค่อยเต็มใจนัก แต่รุ่นน้องทำหายและกล่าวขอโทษ ผู้พูดตอบรับการขอโทษออกไปว่า)

ตัวอย่างที่ 4 「遅かったね。どうしたの？」

(มาช้าจังนะ ทำไมหรือ) (JP100)

① คือ การตำหนิตัวด้วยข้อบกพร่อง + ② คือ การไต่ถามด้วยความห่วงใย

5) กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษแบบเป็นกลาง (แทนด้วยสัญลักษณ์ ● → △)

เป็นรูปแบบการตอบรับที่มีลักษณะจู่โจมหน้าผู้ฟัง โดยกลุ่มตัวอย่างชาวญี่ปุ่นใช้การแสดงความไม่พอใจด้วยการบ่นว่า ตามด้วย การเปลี่ยนเรื่องพูดเท่านั้น เช่น

(นำมาจากสถานการณ์ที่รุ่นน้องที่ไม่ค่อยสนิทมาขอร้องผู้พูดเพื่อขอยืมทีวีดีวีดีหนึ่งตัวที่ผู้พูดยังไม่ได้ดู ผู้พูดจึงให้ยืมไปอย่างเสียมิได้ โดยรุ่นน้องสัญญาว่าจะนำมาคืนให้ในวันถัดไป แต่ลืมนำมาคืนและกล่าวขอโทษ ผู้พูดตอบรับการขอโทษออกไปว่า)

ตัวอย่างที่ 5 「私はまだ見てないから早めにね。感想も教えてね。」

(ที่ยังไม่ได้อ่านเลยรีบเอามาคืนนะ เอะแล้วเล่าให้ฟังบ้างนะ) (JP053)

① คือ การแสดงความไม่พอใจด้วยการบ่นว่า + ② คือ การเปลี่ยนเรื่องพูด

6) กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบ ตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบ (แทนด้วยสัญลักษณ์ ● → ●)

เป็นรูปแบบการตอบรับที่มีลักษณะจุ่มหน้าของผู้ฟัง โดยกลุ่มตัวอย่างชาวญี่ปุ่นใช้ การแสดงความไม่พอใจด้วยการบ่นว่า ตามด้วย การเรียกร้องความรับผิดชอบด้วยการขอร้อง เช่น

(นำมาจากสถานการณ์ที่รุ่นน้องที่สนิทขอร้องผู้พูดเพื่อขอยืมกล้องถ่ายรูปดิจิทัลผู้พูด จึงให้ยืมไปอย่างไม่ค่อยเต็มใจนัก แต่รุ่นน้องทำหายและกล่าวขอโทษ ผู้พูดตอบรับการขอโทษ ออกไปว่า)

ตัวอย่างที่ 6 「それはまずいよ。よく探した？ もう一回探してみてよ。」

①

②

(อย่างนี้ก็แย่นะสิ หาดีแล้วหรือ ไปหาอีกที่ได้ไหม) (JP046)

① คือ การแสดงความไม่พอใจด้วยการบ่นว่า + ② คือ การเรียกร้องความรับผิดชอบ ด้วยการขอร้อง

#### 7) กลวิธีตอบรับการขอโทษแบบเป็นกลางตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**บวก** (แทนด้วยสัญลักษณ์ $\Delta \rightarrow \bigcirc$ )

เป็นรูปแบบการตอบรับที่มีลักษณะรักษาน้ำหน้าผู้ฟัง โดยกลุ่มตัวอย่างชาวญี่ปุ่นนิยมใช้ การไม่แสดงท่าทีใดๆ ตามด้วย การพูดปลอบใจ เช่น

(นำมาจากสถานการณ์ที่อาจารย์ที่ปรึกษาขอยืมหนังสือผู้พูดไป และสัญญาว่าจะนำมาคืนให้วันรุ่งขึ้น แต่เมื่อผู้พูดไปพบอาจารย์ อาจารย์บอกว่าลืมเอามาและกล่าวขอโทษ ผู้พูดตอบรับการขอโทษออกไปว่า)

ตัวอย่างที่ 7 「わかりました。きにしないでください。」

①

②

(ทราบแล้วค่ะ/ครับ อย่างกังวลไปเลยค่ะ/ครับ) (JP028)

① คือ การไม่แสดงท่าทีใดๆ + ② คือ การกล่าวแสดงว่าไม่ถือโทษ

#### 8) กลวิธีตอบรับการขอโทษแบบเป็นกลาง ตามด้วย กลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**ลบ** (แทนด้วยสัญลักษณ์ $\Delta \rightarrow \bullet$ )

เป็นรูปแบบการตอบรับที่มีลักษณะจุ่มหน้าผู้ฟัง โดยกลุ่มตัวอย่างชาวญี่ปุ่นนิยมใช้การไม่แสดงท่าทีใดๆ ตามด้วย การพูดปลอบใจ เช่น

(นำมาจากสถานการณ์ที่รุ่นน้องที่ไม่ค่อยสนิทมาขอร้องผู้พูดเพื่อขอยืมทีวีดีวีดีหนังที่ผู้พูดยังไม่ได้ดู ผู้พูดจึงให้ยืมไปอย่างเสียมิได้ โดยรุ่นน้องสัญญาว่าจะนำมาคืนให้ในวันถัดไป แต่ลืมนำมาคืนและกล่าวขอโทษ ผู้พูดตอบรับการขอโทษออกไปว่า)

ตัวอย่างที่ 8 「らん。わかった。今度ちゃんと持って来てね！」

① ②

(อ้อ เข้าใจละ คราวหน้าเอามาให้ได้นะ) (JP078)

① คือ การไม่แสดงท่าทีใดๆ + ② คือ การเรียกร้องความรับผิดชอบด้วยการขอร้อง

ส่วนรายละเอียดจำนวนของแต่ละรูปแบบการตอบรับ มีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 7.1 รูปแบบการตอบรับการขอโทษในภาษาญี่ปุ่น

รูปแบบการตอบรับการขอโทษในภาษาญี่ปุ่น	จำนวนครั้งที่ปรากฏ)
1) ○→○	98 (30.7%)
2) ○→△	8 (2.5%)
3) ○→●	50 (15.7%)
4) ●→○	26 (8.2%)
5) ●→△	1 (0.3%)
6) ●→●	76 (23.8%)
7) △→○	20 (6.3%)
8) △→●	40 (12.5%)
รวม	315 (100.0%)

คำชี้แจง ○ หมายถึง กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางบวก △ หมายถึง กลวิธีตอบรับการขอโทษแบบเป็นกลาง  
● หมายถึง กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบ → หมายถึง ตามหลังด้วยตัวเลขที่ทำตัวหนา คือ ค่าร้อยละของรูปแบบการขอโทษที่พบมากที่สุด 2 อันดับแรก

จากตารางที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้รูปแบบที่ 1 กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางบวกตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางบวก รองลงมา คือ รูปแบบที่ 6 กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบ และเมื่อพิจารณาการใช้ในแต่ละสถานการณ์จะมีรายละเอียดดังตารางที่ 7.2

ตารางที่ 7.2 รูปแบบการตอบรับการขอโทษในภาษาญี่ปุ่นจำแนกรายสถานการณ์

สถานการณ์/ความผิด			○→○	○→△	○→●	●→○	●→△	●→●	△→○	△→●	รวม
น้ำหนักความผิด	ความสนิทสนม	สถานภาพ	1)	2)	3)	4)	5)	6)	7)	8)	
น้อย	ไม่สนิท	ผู้พูด<ผู้ฟัง	93.8	0.0	6.3	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	100
	สนิท	ผู้พูด<ผู้ฟัง	76.5	0.0	11.8	11.8	0.0	0.0	0.0	0.0	100
	ไม่สนิท	ผู้พูด=ผู้ฟัง	80.0	8.0	4.0	4.0	0.0	4.0	0.0	0.0	100
	สนิท	ผู้พูด=ผู้ฟัง	58.8	11.8	11.8	17.6	0.0	0.0	0.0	0.0	100
	ไม่สนิท	ผู้พูด>ผู้ฟัง	45.0	0.0	35.0	5.0	0.0	15.0	0.0	0.0	100
	สนิท	ผู้พูด>ผู้ฟัง	50.0	9.1	13.6	13.6	0.0	9.1	0.0	4.5	100
ปานกลาง	ไม่สนิท	ผู้พูด<ผู้ฟัง	16.7	0.0	11.1	11.1	0.0	0.0	22.2	38.9	100
	สนิท	ผู้พูด<ผู้ฟัง	5.6	0.0	27.8	11.1	0.0	16.7	22.2	16.7	100
	ไม่สนิท	ผู้พูด=ผู้ฟัง	5.6	5.6	44.4	0.0	5.6	5.6	5.6	27.8	100
	สนิท	ผู้พูด=ผู้ฟัง	0.0	0.0	15.4	7.7	0.0	53.8	0.0	23.1	100
	ไม่สนิท	ผู้พูด>ผู้ฟัง	0.0	0.0	25.0	0.0	0.0	16.7	0.0	58.3	100
	สนิท	ผู้พูด>ผู้ฟัง	6.3	6.3	37.5	12.5	0.0	18.8	6.3	12.5	100
มาก	ไม่สนิท	ผู้พูด<ผู้ฟัง	18.8	0.0	0.0	12.5	0.0	31.3	25.0	12.5	100
	สนิท	ผู้พูด<ผู้ฟัง	23.8	0.0	19.0	0.0	0.0	28.6	14.3	14.3	100
	ไม่สนิท	ผู้พูด=ผู้ฟัง	18.8	0.0	6.3	12.5	0.0	62.5	0.0	0.0	100
	สนิท	ผู้พูด=ผู้ฟัง	15.4	0.0	15.4	7.7	0.0	61.5	0.0	0.0	100
	ไม่สนิท	ผู้พูด>ผู้ฟัง	0.0	0.0	0.0	4.8	0.0	61.9	14.3	19.0	100
	สนิท	ผู้พูด>ผู้ฟัง	0.0	0.0	0.0	12.5	0.0	68.8	0.0	18.8	100

คำชี้แจง ○→○ หมายถึง กลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**บวก**ตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**บวก**  
 ○→△ หมายถึง กลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**บวก**ตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษแบบเป็น**กลาง**  
 ○→● หมายถึง กลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**บวก**ตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**ลบ**  
 ●→○ หมายถึง กลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**ลบ**ตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**บวก**  
 ●→△ หมายถึง กลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**ลบ**ตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษแบบเป็น**กลาง**  
 ●→● หมายถึง กลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**ลบ**ตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**ลบ**  
 △→○ หมายถึง กลวิธีตอบรับการขอโทษแบบเป็น**กลาง**ตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**บวก**  
 △→● หมายถึง กลวิธีตอบรับการขอโทษแบบเป็น**กลาง**ตามด้วย กลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**ลบ**  
 ตัวเลขที่ทำตัวหนา คือ ค่าร้อยละของรูปแบบการขอโทษที่พบมากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างชาวญี่ปุ่นเลือกใช้การตอบรับการขอโทษรูปแบบที่ 1 กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางบวกตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางบวกมากที่สุด ในสถานการณ์ที่มีน้ำหนักความผิดน้อย มีการใช้รูปแบบที่ 3 และ 4 ที่มีการตอบรับการขอโทษในทางลบ หรือ การตอบรับที่มีการคุกคามหน้าอยู่ด้วยมากเป็นอันดับรองลงมา โดยจะใช้มากกับผู้ฟังที่มีสถานภาพเท่ากันและต่ำกว่า แต่ไม่มีการใช้รูปแบบที่ 4 กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางบวกกับผู้ฟังที่มีสถานภาพสูงกว่าและไม่มีความสัมพันธ์เลย และมีการใช้รูปแบบที่ 6 กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบกับผู้ฟังที่มีสถานภาพเท่ากันและต่ำกว่าเท่านั้น

เมื่อนำหน้าหน้าความผิดของสถานการณ์เพิ่มมากขึ้น กลุ่มตัวอย่างหันไปใช้รูปแบบตอบรับที่มีกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบตามด้วยกลวิธีตอบรับในทางลบมากขึ้น แต่กับผู้ฟังที่มีสถานภาพสูงกว่า กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้รูปแบบตอบรับที่มีกลวิธีตอบรับในทางบวกหรือเป็นกลางนำหน้าหรือตามหลังกลวิธีตอบรับในทางลบมากกว่าจะใช้กลวิธีตอบรับในทางลบตามด้วยกลวิธีตอบรับในทางลบ และกับผู้ฟังที่มีสถานภาพเท่ากันและต่ำกว่า กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้รูปแบบตอบรับการขอโทษในทางลบนำหรือตามหลังมากที่สุด เช่น รูปแบบที่ 3, 6 และ 8

ในสถานการณ์ที่มีหน้าหน้าความผิดมาก กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้รูปแบบที่ 6 กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบกับผู้ฟังทุกสถานภาพมากที่สุด โดยเฉพาะกับผู้ฟังที่มีสถานภาพเท่ากันและต่ำกว่าทั้งที่ไม่มีและมีความสนิทสนมในจำนวนใกล้เคียงกัน กับผู้ฟังที่มีสถานภาพเท่ากันและสูงกว่า กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้รูปแบบการตอบรับที่ 1 กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางบวกตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางบวก มากเป็นอันดับที่ 2 แต่กับผู้ฟังที่มีสถานภาพต่ำกว่า กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้รูปแบบตอบรับที่ 4 และ 8 ที่มีกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบอยู่ด้วยมากเป็นอันดับ 2

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างชาวญี่ปุ่นเลือกใช้รูปแบบการตอบรับที่ 1 ที่มีกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางบวกตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางบวก แต่เมื่อนำหน้าหน้าความผิดของสถานการณ์เพิ่มขึ้นเป็นปานกลาง กลุ่มตัวอย่างเปลี่ยนไปเลือกใช้รูปแบบที่มีกลวิธีตอบรับในทางลบประกอบอยู่ด้วยมากขึ้น จนเมื่อนำหน้าหน้าความผิดของสถานการณ์เพิ่มขึ้นเป็นมาก กลุ่มตัวอย่างหันไปเลือกใช้รูปแบบที่ 6 ที่มีกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบนำหน้าและตามหลัง

## 2. รูปแบบการตอบรับการขอโทษในภาษาไทย

ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอรูปแบบการตอบรับการขอโทษที่พบในภาษาไทย จากข้อมูลพบรูปแบบการตอบรับการขอโทษ 8 รูปแบบ ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

### 1) กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางบวกตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางบวก (แทนด้วยสัญลักษณ์ $\bigcirc \rightarrow \bigcirc$ )

เป็นรูปแบบการตอบรับที่มีลักษณะรักษาหน้าผู้ฟัง โดยกลุ่มตัวอย่างชาวไทยนิยมใช้การกล่าวแสดงว่าไม่ถือโทษ ตามด้วย การพูดปลอบใจมากที่สุด เช่น

(นำมาจากสถานการณ์ที่รุ่นน้องที่ไม่ค่อยสนิทมาขอร้องผู้พูดเพื่อขอยืมทีวีดีหนังที่ผู้พูดยังไม่ได้อู ผู้พูดจึงให้ยืมไปอย่างเสียมิได้ โดยรุ่นน้องสัญญาว่าจะนำมาคืนให้ในวันถัดไป แต่ลืมนำมาคืนและกล่าวขอโทษ ผู้พูดตอบรับการขอโทษออกไปว่า)

ตัวอย่างที่ 9 “ไม่เป็นไรนะ ค่อยเอามาพ่วงนี้ละกัน” (TH104)

① ②

① คือ การกล่าวแสดงว่าไม่ถือโทษ + ② คือ การพูดปลอบใจ

2) กลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**บวก**ตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษแบบ**เป็นกลาง** (แทนด้วยสัญลักษณ์  $\bigcirc \rightarrow \triangle$ )

เป็นรูปแบบการตอบรับที่มีลักษณะรักษาหน้าผู้ฟัง โดยกลุ่มตัวอย่างชาวไทยใช้การไต่ถามด้วยความห่วงใย ตามด้วย การเปลี่ยนเรื่องพูด และการพูดปลอบใจ ตามด้วย การเปลี่ยนเรื่องพูดเท่านั้น เช่น

(นำมาจากสถานการณ์ที่ผู้พูดนัดพบกับเพื่อนร่วมชั้นเพื่อปรึกษาเรื่องเรียน แต่เพื่อนมาสาย 15 นาที โดยไม่ได้ติดต่อมาบอกและกล่าวขอโทษ ผู้พูดตอบรับการขอโทษออกไปว่า)

ตัวอย่างที่ 10 “ไปไหนมา อะไปทำรายงานกันเร็ว” (TH151)

① ②

① คือ การไต่ถามด้วยความห่วงใย + ② คือ การเปลี่ยนเรื่องพูด

3) กลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**บวก**ตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**ลบ** (แทนด้วยสัญลักษณ์  $\bigcirc \rightarrow \bullet$ )

เป็นรูปแบบการตอบรับที่มีลักษณะรักษาหน้าผู้ฟังก่อนแล้วจึงจู่โจมหน้าของผู้ฟัง โดยกลุ่มตัวอย่างชาวไทยใช้ การพูดปลอบใจ ตามด้วย การเรียกร้องความรับผิดชอบด้วยการขอร้องมากที่สุด เช่น

(นำมาจากสถานการณ์ที่รุ่นพี่ที่สนิทกันมาขอยืมชุดสูทราคาแพงของผู้พูดเพื่อใส่ไปในงานแต่งงานของคนรู้จัก แต่รุ่นพี่ทำชุดสูทของผู้พูดใหม่เป็นรูขนาดใหญ่และกล่าวขอโทษ ผู้พูดตอบรับการขอโทษออกไปว่า)



ตัวอย่างที่ 11 “ช่วยไม่ได้นี่นาใหม่ไปแล้ว จ่ายมาด้วยนะ” (TH014)

① ②

① คือ การพูดปลอบใจ + ② คือ การเรียกร้องความรับผิดชอบด้วยการขอร้อง

4) กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางบวก (แทนด้วยสัญลักษณ์ ●→○)

เป็นรูปแบบการตอบรับที่มีลักษณะจู่โจมหน้าของผู้ฟังก่อนแล้วจึงรักษาหน้าโดยกลุ่มตัวอย่างชาวไทยใช้ การแสดงความไม่พอใจด้วยการบ่น ตามด้วย การพูดปลอบใจมากที่สุด เช่น

(นำมาจากสถานการณ์ที่รุ่นน้องที่สนิทขอร้องผู้พูดเพื่อขอยืมกล้องถ่ายรูปดิจิทัลผู้พูดจึงให้ยืมไปอย่างไม่ค่อยเต็มใจนัก แต่รุ่นน้องทำหายและกล่าวขอโทษ ผู้พูดตอบรับการขอโทษออกไปว่า)

ตัวอย่างที่ 12 “ทำยต์ล่ะ แม่พี่ซื้อให้ มันเก่าแล้วพี่ก็กะจะซื้อใหม่พอดี” (TH031)

① ②

① คือ การแสดงความไม่พอใจด้วยการบ่นว่า + ② คือ การพูดปลอบใจ

5) กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษแบบเป็นกลาง (แทนด้วยสัญลักษณ์ ●→△)

เป็นรูปแบบการตอบรับที่มีลักษณะจู่โจมหน้าผู้ฟัง โดยกลุ่มตัวอย่างชาวไทยใช้ การแสดงความไม่พอใจด้วยการบ่นว่า ตามด้วย การเปลี่ยนเรื่องพูดเท่านั้น เช่น

(นำมาจากสถานการณ์ที่รุ่นน้องที่สนิทขอร้องผู้พูดเพื่อขอยืมกล้องถ่ายรูปดิจิทัล ผู้พูดจึงให้ยืมไปอย่างไม่ค่อยเต็มใจนัก แต่รุ่นน้องทำหายและกล่าวขอโทษ ผู้พูดตอบรับการขอโทษออกไปว่า)

ตัวอย่างที่ 13 “ซื้อใช้ด้วย รู้ว่าไม่ได้ตั้งใจ” (TH034)

① ②

① คือ การเรียกร้องความรับผิดชอบด้วยการขอร้อง + ② คือ การพูดปลอบใจ

6) กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบ ตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบ (แทนด้วยสัญลักษณ์ ●→●)

เป็นรูปแบบการตอบรับที่มีลักษณะจำเริญหน้าของผู้ฟัง เป็นรูปแบบการตอบรับที่มีลักษณะจำเริญหน้าผู้ฟัง โดยกลุ่มตัวอย่างชาวไทยใช้ การดำเนินด้วยประโยคคำถาม ตามด้วย การเรียกร้องความรับผิดชอบด้วยการขอรับรองมากที่สุด เช่น

(นำมาจากสถานการณ์ที่รุ่นน้องที่สนิทขอรับรองผู้พูดเพื่อขอยืมกล้องถ่ายรูปดิจิทัล ผู้พูดจึงให้ยืมไปอย่างไม่ค่อยเต็มใจนัก แต่รุ่นน้องทำหายและกล่าวขอโทษ ผู้พูดตอบรับการขอโทษออกไปว่า)

ตัวอย่างที่ 14 “ทำอีท่าไหนเนี่ย ซื้อมาคืนด้วย” (TH099)

① ②

① คือ การดำเนินด้วยรูปประโยคคำถาม + ② คือ การเรียกร้องความรับผิดชอบด้วยการขอรับรอง

7) กลวิธีตอบรับการขอโทษแบบเป็นกลางตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**บวก** (แทนด้วยสัญลักษณ์  $\Delta \rightarrow \bigcirc$ )

เป็นรูปแบบการตอบรับที่มีลักษณะรักษาหน้าผู้ฟัง โดยกลุ่มตัวอย่างชาวไทยนิยมใช้ การไม่แสดงท่าทีใดๆ ตามด้วย การไต่ถามด้วยความห่วงใยมากที่สุด เช่น

(นำมาจากสถานการณ์ที่ผู้พูดนัดพบกับเพื่อนร่วมชั้นเพื่อปรึกษาเรื่องเรียน แต่เพื่อนมาสาย 15 นาที โดยไม่ได้ติดต่อมาบอกและกล่าวขอโทษ ผู้พูดตอบรับการขอโทษออกไปว่า)

ตัวอย่างที่ 15 “อ้อ ทำไมมาสายล่ะ” (TH154)

① ②

① คือ การไม่แสดงท่าทีใดๆ + ② คือ การกล่าวแสดงว่าไม่ถือโทษ

8) กลวิธีตอบรับการขอโทษแบบเป็นกลาง ตามด้วย กลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**ลบ** (แทนด้วยสัญลักษณ์  $\Delta \rightarrow \bullet$ )

เป็นรูปแบบการตอบรับที่มีลักษณะจำเริญหน้าผู้ฟัง โดยกลุ่มตัวอย่างชาวไทยนิยมใช้ การไม่แสดงท่าทีใดๆ ตามด้วย การพูดปลอบใจ เช่น

(นำมาจากสถานการณ์ที่รุ่นน้องที่สนิทมาขอร้องผู้พูดเพื่อขอยืมหนังสือนิยายไป โดยสัญญาว่าจะนำมาคืนให้ในวันถัดไปและกล่าวขอโทษ ผู้พูดตอบรับการขอโทษออกไปว่า)

ตัวอย่างที่ 16 “ยังอ่านไม่จบเหรอหนกมัยอะ ยังไม่ได้อ่านเลยรักษาดี ๆ นะ”

①

②

(TH154)

① คือ การเปลี่ยนเรื่องพูด + ② คือ การตักเตือน

ส่วนรายละเอียดจำนวนของแต่ละรูปแบบการตอบรับ มีรายละเอียดดังตารางที่ 7.3

ตารางที่ 7.3 รูปแบบการตอบรับการขอโทษในภาษาไทย

รูปแบบการตอบรับการขอโทษในภาษาญี่ปุ่น	จำนวนครั้งที่ปรากฏ
1) ○→○	7 (2.7%)
2) ○→△	2 (0.8%)
3) ○→●	11 (4.2%)
4) ●→○	37 (14.2%)
5) ●→△	1 (0.4%)
6) ●→●	181 (69.3%)
7) △→○	2 (0.8%)
8) △→●	20 (7.7%)
รวม	261 (100.0%)

คำชี้แจง ตัวเลขที่ทำตัวหนา คือ ค่าร้อยละของรูปแบบการขอโทษที่พบมากที่สุด 2 อันดับแรก

จากตารางที่ 7.3 กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้รูปแบบที่ 6 กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบ ตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบ รองลงมา คือ รูปแบบที่ 4 กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางบวก และเมื่อพิจารณาการใช้ในแต่ละสถานการณ์จะมีรายละเอียดดังตารางที่ 7.4

ตารางที่ 7.4 รูปแบบการตอบรับการขอโทษในภาษาไทยจำแนกรายสถานการณ์

สถานการณ์ความผิด			○→○	○→△	○→●	●→○	●→△	●→●	△→○	△→●	รวม
น้ำหนักความผิด	ความสนิท	สถานภาพ	1)	2)	3)	4)	5)	6)	7)	8)	
น้อย	ไม่สนิท	ผู้พูด < ผู้ฟัง	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
	สนิท	ผู้พูด < ผู้ฟัง	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	<b>100.0</b>	0.0	0.0	0.0
	ไม่สนิท	ผู้พูด = ผู้ฟัง	22.2	0.0	0.0	<b>44.4</b>	0.0	33.3	0.0	0.0	100.0
	สนิท	ผู้พูด = ผู้ฟัง	0.0	7.1	7.1	14.3	7.1	<b>50.0</b>	7.1	7.1	100.0
	ไม่สนิท	ผู้พูด > ผู้ฟัง	0.0	0.0	6.3	18.8	0.0	<b>62.5</b>	6.3	6.3	100.0
	สนิท	ผู้พูด > ผู้ฟัง	<b>16.7</b>	0.0	0.0	16.7	0.0	<b>66.7</b>	0.0	0.0	100.0
ปานกลาง	ไม่สนิท	ผู้พูด < ผู้ฟัง	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	<b>50.0</b>	<b>50.0</b>	100.0
	สนิท	ผู้พูด < ผู้ฟัง	0.0	0.0	5.9	17.6	0.0	<b>58.8</b>	5.9	11.8	100.0
	ไม่สนิท	ผู้พูด = ผู้ฟัง	12.5	0.0	25.0	25.0	0.0	<b>37.5</b>	0.0	0.0	100.0
	สนิท	ผู้พูด = ผู้ฟัง	5.0	0.0	0.0	10.0	0.0	<b>75.0</b>	0.0	10.0	100.0
	ไม่สนิท	ผู้พูด > ผู้ฟัง	8.3	8.3	0.0	8.3	0.0	<b>75.0</b>	0.0	0.0	100.0
	สนิท	ผู้พูด > ผู้ฟัง	7.7	0.0	7.7	0.0	0.0	<b>76.9</b>	0.0	7.7	100.0
มาก	ไม่สนิท	ผู้พูด < ผู้ฟัง	0.0	0.0	10.0	40.0	0.0	<b>50.0</b>	0.0	0.0	100.0
	สนิท	ผู้พูด < ผู้ฟัง	0.0	0.0	4.8	9.5	0.0	<b>85.7</b>	0.0	0.0	100.0
	ไม่สนิท	ผู้พูด = ผู้ฟัง	0.0	5.6	<b>94.4</b>	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	100.0
	สนิท	ผู้พูด = ผู้ฟัง	0.0	0.0	<b>76.9</b>	23.1	0.0	0.0	0.0	0.0	100.0
	ไม่สนิท	ผู้พูด > ผู้ฟัง	0.0	4.5	<b>81.8</b>	9.1	0.0	0.0	4.5	0.0	100.0
	สนิท	ผู้พูด > ผู้ฟัง	0.0	0.0	<b>96.2</b>	3.8	0.0	0.0	0.0	0.0	100.0

คำชี้แจง ○→○ หมายถึง กลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**บวก**ตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**บวก**  
 ○→△ หมายถึง กลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**บวก**ตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษแบบเป็น**กลาง**  
 ○→● หมายถึง กลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**บวก**ตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**ลบ**  
 ●→○ หมายถึง กลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**ลบ**ตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**บวก**  
 ●→△ หมายถึง กลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**ลบ**ตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษแบบเป็น**กลาง**  
 ●→● หมายถึง กลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**ลบ** ตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**ลบ**  
 △→○ หมายถึง กลวิธีตอบรับการขอโทษแบบเป็น**กลาง**ตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**บวก**  
 △→● หมายถึง กลวิธีตอบรับการขอโทษแบบเป็น**กลาง**ตามด้วย กลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**ลบ**  
 ตัวเลขที่ทำตัวหนา คือ ค่าร้อยละของรูปแบบการขอโทษที่พบมากที่สุด

ในสถานการณ์ที่มีน้ำหนักความผิดน้อย กลุ่มตัวอย่างชาวไทยเลือกใช้รูปแบบตอบรับการขอโทษรูปแบบที่ 6 กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบ ตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบที่มีลักษณะคุกคาม “หน้า” ในระดับที่สูงกับผู้ฟังทุกสถานภาพมากที่สุด ยกเว้นกับผู้ฟังที่มีสถานภาพสูงกว่าและไม่มีคามสนิทสนมซึ่งไม่มีการใช้รูปแบบการตอบรับการขอโทษกับผู้ฟังในสถานภาพนี้

ในสถานการณ์ที่มีน้ำหนักความผิดปานกลาง กลุ่มตัวอย่างใช้รูปแบบตอบรับที่ 6 กับผู้ฟังทุกสถานภาพเพิ่มมากขึ้นเล็กน้อย ยกเว้นกับผู้ฟังที่มีสถานภาพสูงกว่าและไม่มีคามสนิทสนม กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้รูปแบบที่ 7 ที่ไม่มีการคุกคาม “หน้า” ของผู้ฟัง และรูปแบบที่ 8 ที่มีกลวิธีตอบรับการขอโทษแบบเป็นกลางอยู่ด้วยและมีระดับคุกคาม “หน้า” ของผู้ฟังในระดับปานกลางแทนในจำนวนใกล้เคียงกัน

ในสถานการณ์ที่มีน้ำหนักความผิดมาก กลุ่มตัวอย่างเปลี่ยนมาเลือกใช้รูปแบบที่ 6 กับผู้ฟังที่มีสถานภาพสูงกว่า และเปลี่ยนไปใช้รูปแบบที่ 3 กับผู้ฟังที่มีสถานภาพเท่ากันและต่ำกว่าแทน ในสถานการณ์ที่มีน้ำหนักความผิดมากนี้ ไม่พบการเลือกใช้รูปแบบการตอบรับที่ 1 ที่ประกอบด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางบวก ตามด้วย กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางบวกที่มีลักษณะรักษา “หน้า” ของผู้ฟังเลย

สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างชาวไทยเลือกใช้รูปแบบที่มีระดับการคุกคามหน้าสูง คือรูปแบบที่ 1 ที่กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบหน้าและตามหลังกับผู้ฟังทุกสถานภาพมากที่สุด ยกเว้นผู้ฟังที่มีสถานภาพสูงกว่าและไม่มีความสัมพันธ์ เมื่อน้ำหนักความผิดของสถานการณ์เพิ่มมากขึ้น กลุ่มตัวอย่างเริ่มใช้รูปแบบที่มีกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบอยู่ด้วยกับผู้ฟังที่มีสถานภาพสูงกว่าและไม่มีความสัมพันธ์ ส่วนกับผู้ฟังในสถานภาพอื่น ๆ นั้น กลุ่มตัวอย่างยังคงเลือกใช้รูปแบบการตอบรับที่มีระดับการคุกคามหน้าสูงมากที่สุดอยู่ แต่มีอัตราการใช้ลดลง โดยเริ่มหันไปเลือกใช้รูปแบบการตอบรับที่มีกลวิธีตอบรับในทางบวกอยู่ด้วยมากขึ้น เมื่อน้ำหนักความผิดของสถานการณ์เพิ่มขึ้นเป็นมาก กลุ่มตัวอย่างหันไปเลือกใช้รูปแบบการตอบรับที่มีระดับการคุกคามหน้าสูงกับผู้ฟังที่มีสถานภาพสูงกว่ามากที่สุดแทน และเลือกใช้รูปแบบการตอบรับที่มีกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางบวกอยู่ด้วยในอัตราสูงที่สุด กับผู้ฟังในสถานภาพอื่น ๆ แทน

### 3. การเปรียบเทียบรูปแบบการตอบรับการขอโทษในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย

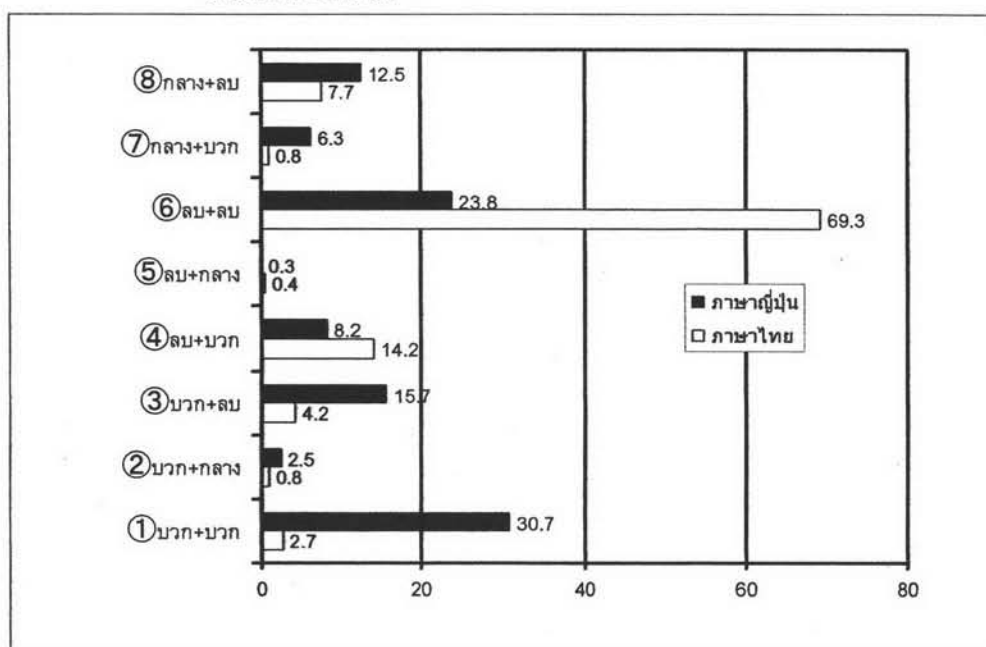
ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอรูปแบบการตอบรับการขอโทษที่พบในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย โดยพบรูปแบบการตอบรับทั้งสิ้น 8 รูปแบบ ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

ตารางที่ 7.5 จำนวนการใช้รูปแบบการตอบรับการขอโทษในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย

รูปแบบการตอบรับการขอโทษ	ญี่ปุ่น	ไทย
	จำนวนครั้งที่ปรากฏ(ร้อยละ)	จำนวนครั้งที่ปรากฏ(ร้อยละ)
1) ○→○	98 (30.7%)	7 (2.7%)
2) ○→△	8 (2.5%)	2 (0.8%)
3) ○→●	50 (15.7%)	11 (4.2%)
4) ●→○	26 (8.2%)	37 (14.2%)
5) ●→△	1 (0.3%)	1 (0.4%)
6) ●→●	76 (23.8%)	181 (69.3%)
7) △→○	20 (6.3%)	2 (0.8%)
8) △→●	40 (12.5%)	20 (7.7%)
รวม	319 (100.0%)	261 (100%)

คำชี้แจง ตัวเลขที่ทำตัวหนา คือ ค่าร้อยละของรูปแบบการขอโทษที่พบมากที่สุด 2 อันดับแรก

แผนภูมิ 7.1 จำนวนของรูปแบบการตอบรับการขอโทษในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย จำแนกรายกวลวิธี



กลุ่มตัวอย่างชาวญี่ปุ่นเลือกใช้รูปแบบที่ 1 กลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**บวก**ตามด้วย กลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**บวก**มากที่สุด รองมา คือ รูปแบบที่ 6 กลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**ลบ**ตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทาง**ลบ** และรูปแบบที่ 3 กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางบวกตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบ ส่วนในภาษาไทยกลุ่มตัวอย่างเลือกใช้รูปแบบที่ 6 กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบ รองลงมา คือ รูปแบบที่ 4 กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางบวก และรูปแบบที่ 8 กลวิธีตอบรับการขอโทษแบบเป็นกลางตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบ

และเมื่อเปรียบเทียบการใช้ในแต่ละสถานการณ์ตามที่ได้แจกแจงข้อมูลในรูปของตารางในหัวข้อที่ 1 และ 2 แล้ว ทั้งสองกลุ่มตัวอย่างเลือกใช้รูปแบบการตอบรับการขอโทษที่แตกต่างกัน ดังนี้ คือ ในสถานการณ์ที่มีน้ำหนักความผิดน้อย กลุ่มตัวอย่างชาวญี่ปุ่นใช้รูปแบบตอบรับการขอโทษรูปแบบที่ 1 กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางบวกตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางบวก มากที่สุด ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชาวไทยใช้รูปแบบที่ 6 กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบมากที่สุด

ในสถานการณ์ที่มีน้ำหนักความผิดปานกลาง กลุ่มตัวอย่างชาวญี่ปุ่นใช้รูปแบบการตอบรับที่มีลักษณะคุกคามหน้ามากขึ้น โดยเลือกใช้รูปแบบการตอบรับที่มีกลวิธีตอบรับในทางลบอยู่ด้วย คือ รูปแบบที่ 3, 6 และ 8 ขณะที่กลุ่มตัวอย่างชาวไทยเลือกใช้รูปแบบที่ 6 กลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบตามด้วยกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบ ที่มีระดับคุกคามหน้าของผู้ฟังค่อนข้างสูงมากที่สุด แต่ก็มียัฏการเลือกใช้รูปแบบการตอบรับอื่นๆที่มีกลวิธีตอบรับในทางลบอยู่ด้วยค่อนข้างกระจายตัวกับผู้ฟังทุกสถานภาพ

ในสถานการณ์ที่มีน้ำหนักความผิดมาก กลุ่มตัวอย่างชาวญี่ปุ่นใช้รูปแบบการตอบรับการขอโทษ รูปแบบที่ 6 มากที่สุดกับผู้ฟังทุกสถานภาพและความสนิทสนม และเลือกใช้รูปแบบที่ 1 มากขึ้นกว่าในสถานการณ์อื่น ส่วนกลุ่มตัวอย่างชาวไทยเลือกใช้รูปแบบที่ 6 ที่มีระดับการคุกคามหน้าของผู้ฟังที่มีสถานภาพเท่ากันและต่ำกว่าค่อนข้างสูงลดลง และเลือกใช้รูปแบบการตอบรับที่มีกลวิธีตอบรับการขอโทษในทางลบอยู่ด้วย ซึ่งเป็นรูปแบบการตอบรับที่มีระดับการคุกคามหน้าต่ำลงมากที่สุด และไม่พบการเลือกใช้รูปแบบที่ 1 กับผู้ฟังในกลุ่มตัวอย่างชาวไทย

สามารถสรุปได้ว่า เมื่อน้ำหนักความผิดของสถานการณ์เพิ่มมากขึ้น กลุ่มตัวอย่างชาวญี่ปุ่นมีแนวโน้มที่จะใช้รูปแบบการตอบรับการขอโทษที่มีระดับการคุกคามหน้าสูงขึ้น แต่ในขณะเดียวกันยังให้ความสำคัญกับ “หน้า” ของผู้ฟังที่มีสถานภาพสูงกว่าอยู่ โดยการเลือกใช้รูปแบบการตอบรับที่มีกลวิธีการตอบรับการขอโทษในทางบวกหรือแบบเป็นกลางอยู่ด้วย ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่มีแนวโน้มเลือกใช้รูปแบบการตอบรับที่มีระดับการคุกคามหน้าของผู้ฟังสูงในสถานการณ์ที่มีน้ำหนักความผิดน้อย แม้จะมีแนวโน้มใช้มากขึ้นในสถานการณ์ที่มีน้ำหนักความผิดปานกลาง แต่เมื่อน้ำหนัก

ความผิดของสถานการณ์เพิ่มขึ้นเป็นมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างหันไปใช้กลวิธีที่มีระดับการ  
คุกคามหน้าผู้ฟังน้อยลง และไปเลือกรูปแบบการตอบรับที่มีกลวิธีตอบรับการขอโทษใน  
ทางบวกอยู่ด้วยมากขึ้น